

Mysti cica története

Volt egyszer egy apró vörös kiscica, akinek szeme olyan türkizkéken ragyogott, mint a tenger a napsütésben. Senki sem tudta, honnan jött, ő maga sem emlékezett mindenre – csak arra, hogy valamikor régen voltak testvérei, akikkel együtt szaladgált és dorombolt. Egy napon azonban valami különös történt: egy nagy autó ajtaja kinyílt, és a kiscica az utcára pottyant.

Először nagyon megijedt. Körülötte dübörgött a város: csilingelt a villamos, dudáltak az autók, és az emberek sietve kerülgették a rémült kis jövevényt. Összegömbölyödött egy pocsolya mellett, és amikor lenézett a víztükörbe, valami furcsa dolgot vett észre. A nyakában egy kis medál csillogott, és rajta egy szó: **MYSTI**.

„Hát így hívnak engem?” – suttozta magának, és hirtelen mintha erő költözött volna belé. Már nem volt teljesen ismeretlen a világ, hiszen volt neve, ami az övé volt, csak az övé! És talán ez a név egyszer visszavezeti a családjához.

Attól a pillanattól kezdve Mysti nem félt többé a várostól. Inkább kíváncsian figyelte: a magas házak árnyékát, a parkban szaladgáló gyerekeket, a szobrok titokzatos arcát. Minden sarokban rejtőzhetett egy nyom, minden kapualjban várhatta valami emlék, ami közelebb viszi őt testvéreihez.

Mysti kalandvágyó szíve azt súgta neki, hogy sosem szabad feladni. Így hát elindult: szökelte a játszóterek hintái között, megpihent a terek padjain, megszámlolta a szökőkutak csobogó cseppjeit, és mindenhol egy-egy titkot keresett. Ut közben sok barátot szerzett: gyerekeket, akik követték őt a város rejtett ösvényein, szobrokat, amelyek mintha megszólaltak volna neki, és madarakat, akik vidám csicssergéssel mutatták az utat.

És bár Mysti még nem találta meg testvéreit, minden újabb kaland közelebb vitte hozzájuk. Tudta, hogy amíg barátai – a gyerekek – vele tartanak, addig nincs mitől félnie. Hiszen a világ tele van csodákkal, és a legkisebb nyom is elvezethet a legnagyobb kincshez: a családhoz.

Így kezdődött hát Mysti története, a bátor, huncut és kíváncsi kiscicáé, aki nem csak a várost, hanem a szíveket is felfedezte – és mindenkit meghívott a kalandba, aki hitt abban, hogy az utcák kövei között is megbújhat a varázslat.

